

Partiernes politiske Ordførere, men, i hvert Fald for de tre Partiers Vedkommende, Medlemmer af det sønderjyske Udvalg, der har haft Ordet i denne Sag. Det illustreres yderligere derved, siger jeg, thi alle vi, der har den Ære at være Medlemmer af det sønderjyske Udvalg, ved, hvor roligt og sagligt Forhandlingerne der bliver ført for at opnaa netop de bedste Resultater. I Regelen er vi enige fra alle Sider og har støttet Ministeriets mange omfattende Forslag, men selv hvor dette ikke er Tilfældet, mindes jeg Gang paa Gang Tilfælde, hvor Uenigheden ikke har fulgt Partilinierne. Netop ud fra mit Kendskab til Arbejdet i dette Udvalg har jeg meget vanskeligt ved at forstaa, hvorledes det mod det store Fler-tals Ønske er muligt at drive en saa ansvarsløs Ophidselse som den, vi ser for Tiden Dag for Dag. Jeg forstaa heller ikke, hvorledes Venstre saglig vil forsvare Koketteriet med disse nationale Ophidselser. De 3 Partier har i Virkeligheden, naar man gennemlæser alt, hvad der foreligger, i Øjeblikket intet som helst sagligt Grundlag for Uenigheden. Der er intet sagligt, intet reelt Grundlag for Kampen mod Regeringen, og det er ikke svært at paavise, at Forholdet er dette.

Udgangspunktet for Regeringens Stilling er den danske Rigsdags Resolution af 23. Oktober 1918, hvor, i et Fællesmøde, Rigsdagen enstemmigt fastslaaer, at der ingen anden Ændring i Slesvigs nuværende Stilling er ønskelig end en Ordning efter Nationalitetsprincippet. Ingen anden Ordning stemmer med det danske Folks Ønsker, Følelser og Interesser. Denne Bestumning, der i lige Grad betoner Selvbestemmelsesretten, Nationalitetsprincippet og, ikke mindst, Betyggelsen af Genforeningens fremtidige Sikkerhed, blev gentaget af de 3 Partier til Venstre ved Resolutionen af 12. Maj 1919, der afviser Ønskeligheden af en Afstemning i 3die Zone med følgende Udtalelse: „Rigsdagen nærer fremdeles den Opfattelse, at en Afstemning paa Grundlag af disse Ønsker vil give den bedste Garanti for det danske Folks nationale Fremtid“, og det er da en Regerings fornemste Opgave at fastholde denne Mulighed for Genforeningens fremtidige Sikkerhed. Nu paastaar man heller ikke, at Regeringen ikke har det til Hensigt, tværtimod, man paastaar, at den omvendt i sin Angst for eller Hensynetagen til Tyskland tager ganske ensidigt og formelt paa det nationale Spørgsmaal,

paa Afstemningsspørgsmaalet, og derved kommer i Strid med Fredstraktatens Artikel 110. Man paastaar, at den højtærede Statsminister paa Forhaand har strøget de sidste Ord i Artikel 110: Hensynet til de paagældende Steders særegne geografiske og økonomiske Forhold, oven i Købet for at undgaa, at Flensborg kommer med til Danmark, og man manipulerer paa forskellig Maade med de Afstemningsresultater i Flensborg, der ikke foreligger. Man konstruerer forskellige Grænsetilfælde, med stor dansk Minoritet i Flensborg og dansk Majoritet i de omliggende Sogne, og forlanger Svar paa disse forskellige Konstruktioner. Jeg skal ikke genoplæse det Svar, som Statsministeren har givet paa de forskellige Forespørgsler, men skal indskrænke mig til her at sige, at vi fra vor Side ganske kan tiltræde denne Udtalelse, og vi forstaa ikke, hvordan en ansvarlig Statsleder overhovedet i Øjeblikket skal kunne svare andet eller anderledes uden netop at yppe Strid.

Bortset herfra er vi ganske enige med den ærede sønderjyske Minister, naar han netop protesterer mod alle disse Fortolkninger af en Afstemning, som overhovedet ikke har fundet Sted, og Ministerens Udtalelser herom kunde jeg have Lyst til at oplæse og oplæse dem i en Form, som jeg finder passende, og som er forskellig fra den ærede sidste Talers Gengivelse. Alle disse Fortolkninger af Afstemningsresultater, som ikke foreligger, er aldeles utilbørlige, det gør Minister H. P. Hanssen gældende, idet han siger: „Jeg holder det for uberegtiget, for liggende udenfor min Kompetence; jeg holder det for en Sag, der maa forbeholdes den internationale Kommission, der maa forbeholdes de allierede og associerede Magter, og naar de har talt, naar de har fastsat Grænsen, saa skal jeg tage mit Standpunkt klart og tydeligt; saa skal jeg fremlægge det her i dette høje Ting aabent og ærligt, saa snart det er mig muligt. Men jeg holder det ogsaa af ganske andre Grunde for en i høj Grad skadelig og farlig Politik at komme med alle disse Fortolkninger paa det nuværende Tidspunkt. Jeg holder det for overordentlig skadeligt med den forestaaende Afstemning for Øje, hvis man i vide Kredse derovre og hernede udbreder Forestillinger om, at det er en ret ligegyldig og underordnet Sag, hvor mange Stemmer der bliver afgivet i Flensborg By og i alle de truede Egne. Det vil uvilkaarlig medføre en Afslappelse, der ikke er i Overensstem-